

jeg i Aar tilladt mig at forelægge et Lovforslag, som ogsaa uden Hensyn til Centralisation eller Decentralisation vil faae meget stor Betydning, men som tillige i saa Henseende viser, at der ikke hos Regjeringen er nogen Tendents til at samle sammen i Hovedstaden, hvad der ikke nødvendigvis hører derhen. Men skal vor aandelige Kultur holdes oppe, er det nødvendigt, at det Væsentlige, de store Anstalter, maa være i Hovedstaden, ellers vil det Hele i et saa lille Land som vort, om jeg maa tillade mig at bruge et vulgært Udtryk, gaa i Hundene. Man maa ganske særlig i et lille Land som vort være bange for alle partikularistiske Bestræbelser, og jeg har derfor ment, at det var min Pligt, da de ere komne frem paa et Punkt, hvor jeg mener, at de ere saa aldeles umulige at gennemføre uden Skade, at nedlægge en saa bestemt Indsigelse derimod fra Regjeringens Side, som jeg har været i Stand til.

Formanden (Høgshov): Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds har bedt om Ordet for 3die Gang. Med Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

S. Jensen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) kom i sit sidste Foredrag til at berøre to Embedsmænd af Folketirken, hvoraf jeg er den ene. Det er altsaa ikke mig, som har bragt min Person ind i denne Debat, og jeg skulde selvfølgelig ikke være kommen tilbage til denne Sag, hvis ikke det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) kom med en Ytring, der forbausede mig noget. Det ærede Medlem yttede nemlig, at naar Embedsmænd i Folketirken kom i Kollision med Folketirkens Forrifter, var det ganske i sin Orden, at de sit deres Afsted. Da der nu altsaa blev nævnt konkrete Exempler, og jeg var det ene, har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds dermed aldeles aabenbart sigtet til mig. Jeg har gjentagne Gange spurgt Medlemmer af Høire, hvorledes jeg var kommen i Kollision med Folketirken, og jeg har ikke faaet noget Svar paa det endnu. Nu da den samme Betydning kommer her fra et Medlem af Oppositionen, tillader jeg mig at spørge dette ærede Medlem af Oppositionen, hvorledes jeg er kommen i Kollision med Folketirkens Forrifter. Og herpaa vilde jeg gjerne have Svar.

Formanden (Høgshov): Jeg tror dog, at det vilde føre for vidt bort fra

Sagen, hvis vi skulde indlade os paa en videre Forhandling herom.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) har bedt om Ordet for 3die Gang. Med Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Brandes: Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem fra Stubbekjøbing (N. S. Larsen) sagde om, at han havde et sædne Kjendskab til Demokratiet end jeg. Jeg er ældre Medlem af dette Thing end han, og jeg mindes ogsaa, at jeg kom herind i dette Thing, fulgt, om jeg saa maa sige, af det ærede Medlem. Jeg skal altid med Glæde mindes den Kampagne, vi havde sammen paa Langeland. Støttet paa det Kjendskab er det netop jeg siger, at jeg er bleven staaende, hvor jeg den Gang stod, at jeg endnu hylder de samme Meninger som den Gang, men at det er det ærede Medlem, der har forandret sine Meninger om forskellige Spørgsmaal, siden han nu kan tale, som han gjør. Det forekommer mig, at han ønskede mig ud af dette Thing, jeg vil ikke sige ind i Tugthuset, men altsaa ud af dette Thing, medens han selv fremdeles skulde sidde her og kunne glæde sig ved Demokratiets og Folkethingets Gunst. Denne Fremtid veed jeg ikke Noget om, og jeg skal ikke sige Noget om den; vi faae jo se, naar Tiden kommer, hvem af os det er, der da har naaet længst. Hvad jeg har begjæret Ordet for er for at forvare mig imod, hvad det ærede Medlem har sagt, at jeg har talt om, at den, der yttede sig frit om religiøse Spørgsmaal, ogsaa drev Spot med og forhaaned de bestaaende Religionsamfund og Troeslære, med andre Ord, at jeg skulde have ment, at Enhver, der talte frit om Religionen, strax skulde falde ind under den nuværende Straffelovs § 156. Det synes jeg, at det ærede Medlem vilde lægge i mine Ord. Men det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, og jeg mener, at Enhver, der taler frit om Religionen, vil af Regjeringen meget let kunne føres ind under den nuværende Straffelovs paragraf, og naar det ærede Medlem lagde til mig, at jeg maatte dog kjende Straffeloven, siden jeg citerede den, og altsaa ikke kunde mene, at det førte til Tugthuset at tale frit om Religionen, saa har jeg netop forvaret mig mod denne Misforstaaelse af mine Ord ved at sige, at det er Noget, man nok skulde vide at sætte ind i Straffeloven ved Hjælp af provisoriske Love og Bignende, at Folk skulde kunne blive tiltalt, naar de udtalte religiøse Meninger, som ikke fandt Regjeringens Behag, saa at de til Svende og sidst endte i Tugthuset. Og naar jeg ser hen til det Lovforslag om Literatur,